

[Iver Poulsen.]

turelle anliggender foretager i aktstykke nr. 872, finder vi meget dårlig, og vi opfordrer stærkt til besindelse, for Danmark er jo da endnu ikke et 100 pct.s industriland.

Endelig vil vi stemme for det af venstres udvalgsmedlemmer stillede ændringsforslag nr. 130 til § 14, ligeledes for nr. 492, 494 og 602 til § 30, som alle vedrører modtagelsen som gave og ombygning af „Marienborg“ ved Frederiksdal. Vi finder, det er for dyrt at modtage den slags gaver, og det må forekomme meningsløst at ofre så mange penge på istandsættelse af en stor bolig, som ingen ønsker at bebo, samtidig med at titusinder af borgere her i landet næsten ikke kan få tag over hovedet og slet ikke til en overkommelig pris.

I øvrigt finder vi de omtalte, af de to borgerlige partier stillede ændringsforslag vel begrundede af ønsket om, at staten skal vise sparsommelighed, for selv om vi hverken har lod eller del i det økonomiske forlig i maj 1962, må vi opfatte sagen således, at til gengæld for de økonomiske byrder, som dette forlig pålagde befolkningen og erhvervslivet, modtog befolkningen et løfte om, at det offentliges udgiftsramme skulle holdes inden for de 8,5 milliarder kr., og at der skulle sikres et kasseoverskud på 500 mill. kr. Men det gik som bekendt helt anderledes: udgiftsrammen blev langt, langt overskredet, hvilket viser, at regeringen hverken havde det overblik over eller det greb om den offentlige økonomi, som den kræver at den private skatteyder skal have over sin økonomi. Derfor vil jeg til slut opfordre regeringen til at besinde sig på nødvendige og rimelige offentlige besparelser.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil takke finansudvalget for arbejdet med tillægsbevillingslovforslaget, takke for tilslutningen til det og for tilslutningen til ændringsforslagene.

Med hensyn til de ændringsforslag, som der er meningsforskelligheder om, kan jeg henholde mig til de af de ærede medlemmer hr. Kaj Andresen og fru Grethe Philip fremsatte bemærkninger og kan i øvrigt føje til, at ministeren for kulturelle anliggender vil gøre bemærkninger om ændringsforslag nr. 507 og undervisningsministeren bl. a. om ændringsforslag nr. 436.

Jeg skal for mit eget vedkommende kun gøre nogle få bemærkninger om det, der er sagt i anledning af overskridelsen af det såkaldte udgiftsloft. Jeg understreger, at det kun bliver nogle få bemærkninger, for jeg forstod på bl. a. det ærede medlem hr. Thestrup, at sagen vil komme til drøftelse også ved lovforslagets tredje behandling, og det vil være rimeligt, at jeg afventer, hvad der ved den lejlighed vil blive sagt, og forbeholder mig at sige det meste af, hvad jeg har at sige om disse anliggender, til den tid.

Jeg må for det første gøre opmærksom på, at der endnu ikke foreligger endelige tal; de kommer jo først til at foreligge, når statsregnskabet til efteråret vil foreligge for det høje ting. Men vi har i den økonomiske oversigt opstillet et skøn, og det vil vel i det store og hele komme til at passe. Jeg forstår meget vel, at man både kan kritisere den skete overskridelse af udgiftsloftet og også kan føle sig skuffet; jeg føler mig for mit vedkommende skuffet over, hvad der her er sket. Men man kan i hvert fald ikke med rette hævde — jeg påstår heller ikke, at det er hævdet her — at årsagen til overskridelsen er, at regeringen blot har ladet stå til, for hvis man har den opfattelse, så må jeg holde for, at man tager fejl. Der er i løbet af hele finansåret — og det er i øvrigt en linje, som fortsat følges — holdt meget stærkt igen over for nye udgifter. Det vil også være finansudvalget bekendt fra de drøftelser, som dér har fundet sted. Jeg synes også, det er rimeligt at henvise til, at selv om kasseoverskuddet ikke har nået den forudsatte størrelse af 500 mill. kr., er der dog sket en væsentlig ændring fra et tidligere underskud til overskuddet på de 320 mill. kr. Det, man kan sige har svigtet i denne sag, er evnen til eller mulighederne for at skønne over de udgifter, der ville komme, herunder ganske specielt udgifterne på de lovbundne områder. Dette har det ærede medlem hr. Kaj Andresen jo meget udførligt været inde på ved gennemgangen af det dokument om overskridelserne, som er tilstillet finansudvalget og også er offentligheden bekendt.

Det er klart, at vi alle må beklage, at de muligheder, vi havde i det økonomiske sekretariat og i centraladministrationen i det hele taget for at forudsige de udgifter, der her er tale om, ikke var bedre. Det er